

**DIUMENGE QUINT
DE QUARESMA**

LECTURA PRIMERA

Faré una cosa nova, perquè el meu poble pugui beure en l'estepa

Lectura del llibre del profeta Isaïes

43, 16-21

Això diu el Senyor, el qui obrí un camí enmig la mar

i una ruta en l'aigua impetuosa;
el qui féu eixir carros i cavalls,
i tropes amb els millors guerrers;
tots caigueren i no s'alçaren mai més,
s'apagaren com una metxa consumida:
«No recordeu més els fets passats,
no penseu més en les coses antigues.
Faré una cosa nova,
que ja comença a manifestar-se.
¿No vos n'adoneu?

Obriré un camí en el desert,

i rierols en l'estepa.
Els animals salvatges, xacals i estruços
em glorificaran
en veure nàixer l'aigua en el desert
i els rierols en plena estepa,
perquè pugui beure el poble que m'he escollit.
I este poble que m'he format
proclamarà la meua lloança.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

126 (125), 1-2ab.2cd-3.4-5.6 (R.: 3)

R. ¡El Señor obra meravelles en nosaltres,
amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor allibera els captius de Sió,
créiem que era un somni:
la nostra boca s'omplí d'alegria,
la nostra llengua de càntics.

R. ¡El Senyor obra meravelles en nosaltres,
amb quin goig ho celebrem!

Els altres pobles es deien:

«¡ El Senyor obra meravelles en ells!»
¡El Senyor obra meravelles en nosaltres,
amb quin goig ho celebrem!

R. ¡El Senyor obra meravelles en nosaltres,
amb quin goig ho celebrem!

Renoveu-nos, Senyor,
com l'aigua renova l'estepa del Négueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes,
canten de goig en la sega.

R. ¡El Senyor obra meravelles en nosaltres,
amb quin goig ho celebrem!

Eixien a sembrar plorant,
carregats amb la llavor;
i tornaran cantant d'alegria,
portant les seues garbes.

R. ¡El Senyor obra meravelles en nosaltres,
amb quin goig ho celebrem!

LECTURA SEGONA

Per Crist m'he avingut a perdre-ho tot; així entre en comunió amb els seus patiments,
configurant-me a la seua mort

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipos

3, 8-14

Germans:

Tots els guanys que jo poguera tindre,
els considere pèrdues
comparats amb el bé suprem que és conèixer Jesucrist,
el meu Senyor.
Per ell m'he avingut a perdre-ho tot
i a considerar-ho escòria,
a canvi de guanyar-lo a ell i de viure unit a ell.

Ni tan sols tinc una justícia pròpia, la que prové de la llei,
sinó la justícia que arriba per la fe de Crist,
la que prové de Déu i es fonamenta en esta fe.
Així conec el Crist i la força de la seua resurrecció
i puc entrar en comunió amb els seus patiments,
configurant-me a la seua mort,
esperant arribar a la resurrecció d'entre els morts.

No vull dir que ja haja obtingut tot això
o que ja siga perfecte.
Hi vaig darrere per tal d'apoderar-me'n,
ja que també Jesucrist s'apoderà de mi.
Germans, no m'imagine haver-me'n apoderat,
però tinc un objectiu:
oblidar-me del que he deixat arrere
i llançar-me cap allò que tinc davant.
Córrec cap a la meta per aconseguir el premi
que Déu ha convocat allà dalt per mitjà de Jesucrist.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Aquell de vosaltres que no tinga pecat que tire la primera pedra

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

8, 1-11

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres,
i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple.
Tot el poble acudia cap a ell.
S'assentà i comença a instruir-los.

Llavors els mestres de la llei i els fariseus li portaren una dona
que havia sigut sorpresa cometent adulteri.

La posaren allà al mig i li digueren:

- «Mestre, esta dona ha sigut sorpresa
en el moment de cometre adulteri.
Moisés en la llei ens ordena apedregar eixes dones.
I vós, ¿què en dieu?»

Li feien eixa pregunta per a parar-li una trampa
i tindre de què acusar-lo.

Però Jesús s'ajupí i comença a escriure en terra
amb el dit.

Els continuaren insistint en la pregunta.

Llavors Jesús es posà dret i els digué:

- «Aquell de vosaltres que no tinga pecat
que tire la primera pedra.»
Després es tornà a ajupir i continuà escrivint en terra.
Els, quan sentiren això, anaren retirant-se
l'un darrere de l'altre,
començant pels més vells.
Jesús es quedà a soles,
i la dona estava allí al mig.
Jesús es posà dret i li digué:

— «Dona, ¿on estan? ¿No t'ha condemnat ningú?»

Ella contestà:

— «Ningú, Senyor.»

Jesús digué:

— «Jo no et condemne tampoc.

Vés-te'n, i d'ara en avant no peques més.»

Paraula del Senyor.